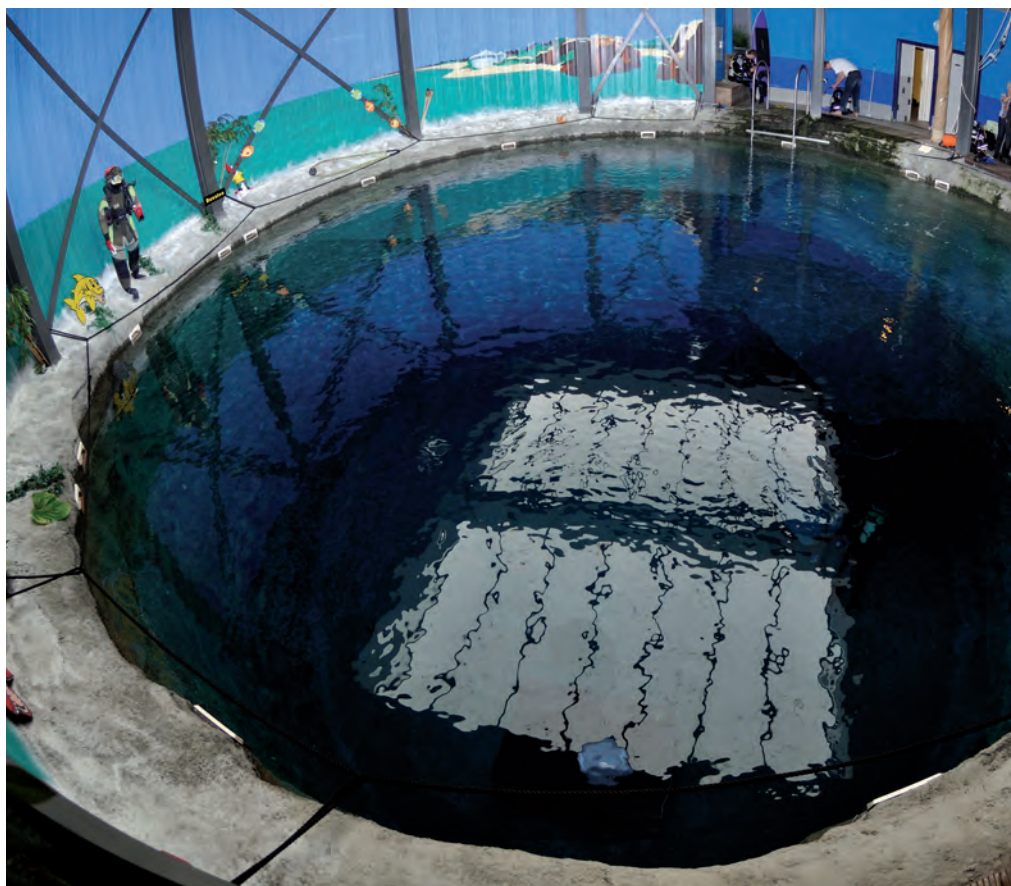

Evenement Eigen Wijs Duik Reizen

Een tijdje geleden kreeg ik een uitnodiging voor een duik-evenement in Enschede. Nu doet deze Nederlandse plaats bij mij geen duikbel rinkelen. Ik ken de naam alleen van de vuurwerkcramp op 13 mei 2000. Maar duiken? Nee, geen idee. Toch zag het programma er veelbelovend uit. Er was onder andere de mogelijkheid om materiaal te testen in een grote duiktank. Reden genoeg om de grote afstand te overbruggen en in te gaan op de uitnodiging. Als het niet interessant zou blijken, had ik toch op een nieuwe duikplaats gedoken.

De duiktank is een groot, rond vat van 10 meter diep en 10 meter doorsnede.

De mensen van Eigen Wijze DUKreizen (EWDR) vroegen zich af hoe ze als reisorganisatie, gespecialiseerd in unieke duikreizen, konden opvallen en toch hun bedrijfsfilosofie trouw blijven. Je kan als bedrijf op beurzen gaan staan, maar dan ben je deels afhankelijk van het publiek dat de beurs bezoekt. Je kan tussen de bezoekers eventueel nieuwe klanten aantrekken, maar je hebt er weinig vat op. Ook worden er niet overal in de Benelux duikbeurzen georganiseerd. Het is dus niet mogelijk om geografisch al je potentiële klanten te bereiken. Wat doe je dan? Met deze vraag worstelde EWDR ook.

De oplossing kwam via een collega-standhouder op een beurs. De uitbater van DiveWorld wou een evenement organiseren om zijn duiktank meer bekendheid te geven. Uit deze twee problemen werd er één oplossing geboren. Het resultaat was een kleinschalig duik-evenement bestaande uit een combinatie van lezingen, film-

voorstellingen, een workshop en de mogelijkheid van het uittesten van materiaal. Een succesformule? Het was afwachten op de inschrijvingen.

Enkele dagen vóór de aanvang werd duidelijk dat het evenement aansloeg in duikend Nederland (ik heb er slechts 1 Belg ontmoet). De workshop 'goed foto's nemen met een compacte OW-camera' moest door het groot aantal gegadigden tweemaal gegeven worden.

Dus die bewuste zaterdagmorgen ging mijn wekker – onchristelijk voor een weekend – vroeg af. Ik had zin om me op mijn zij te rollen, maar de lange rit richting noorden moest snel aangevat worden. Mijn zoon wakker maken en alles in de auto laden. Gelukkig hadden we de avond ervoor ons materiaal klaargezet zodat dit karweitje niet te lang duurde en niet leidde tot "Waar ligt dat nu weer?". Mijn oude gps dolde in

Eindhoven met ons, waardoor we niet alleen bijna alle afritten uitgetest hebben maar ook kostbare tijd verloren. Toch kwamen we op tijd om nog even te kunnen genieten van een eerste kop koffie en een plak donker krentenbrood 'oet Twente'. Niets superdeluxe, gewoon een stevige boterham, maar passend binnen het imago van een reisbureau dat 'expeditionaire' duikreizen aanbiedt. Bij zo'n reizen mag je geen luxe verwachten, maar neem je de dingen zoals ze zijn, als een duiker-avonturier.

Na deze opkikker kon je uitrusting uitproberen en materiaal bekijken. Er was ook een uiteenzetting van Roy Velthuis over technisch duiken. Interessante informatie, maar ik koos voor de workshop fotograferen met een simpele OW-cameraatje zonder veel franjes. Deze zeer interessante workshop werd deskundig geanimeerd door Peter de Maagt.

Foto's: Dennis Barendse.

De duiktank in Enschede draagt de naam DiveWorld.

Drie platformen op verschillende dieptes.

Het water voelt warm aan, dus handschoenen zijn niet nodig.

Klaar om het duikmateriaal te testen.

Workshop beter fotograferen met een compact camera

De insteek was om gefundeerd tips te geven over het fotograferen met een compacte onderwatercamera zonder dat je hiervoor extra's moet kopen. In feite een antwoord formuleren op de vraag: "Hoe maak ik goede foto's met een digitaal cameraatje in een plastic onderwaterhuis". Ik heb ook zo'n ding liggen en ik dacht altijd dat je hiermee alleen maar vakantiekiekjes of leuke foto's van een clubuitstap kon maken. Na deze workshop denk ik daar nu anders over. Niet dat ik me nu opeens een topfotograaf voel – nee, ik zal nog veel moeten oefenen – maar het is wel mogelijk.

De workshop begon met een theoretische uitleg over alles wat met zo'n cameraatje te maken heeft: diafragma, lenzen, knoppen, ... Het meeste ben ik al vergeten, maar ik weet nu dat ik

tijd moet nemen om de handleiding te lezen. Iets wat ik nooit deed, want wat is er daar nu meer aan dan op een paar knopjes drukken?

Daarna ging het over hoe goede foto's nemen. Er bestaat geen toverformule. Gewoon veel geduld, lees: veel foto's maken, waardoor je de kans vergroot dat er een goeie tussen zit, en zeer dicht bij het te fotograferen onderwerp komen. Dichterbij komen heeft tal van voordelen: weinig verkleuring, minder stof tussen lens en voorwerp, binnen het bereik van je flits, ... Eénmaal overtuigd van het 'dicht is goed, dicht is beter' mantra, kwamen een paar technieken om nog betere foto's te nemen aan bod. Ik heb er twee onthouden: proberen van onder naar boven foto's te nemen en de regel van derden. Kortweg, probeer je onderwerp vanonder te fotogra-

feren en zet het onderwerp op één van de kruispunten van de lijnen die de derdes verbindt (bij sommige toestellen zijn deze op het scherm te zien). Als je een vis fotografeert, dan zet je een het oog van de vis in zo'n kruispunt.

Omdat de workshop uitliep (een aantal deelnemers stelden vragen waarbij ik geen idee had waarover het ging), werd het praktijkgedeelte later op de middag gehouden. Hierbij leerden we hoe we het meest uit ons eigen toestel konden halen.

Ik vond het een goede workshop voor een 'dummy' zoals mezelf. Ik bekijk mijn digitaal, plastic ding met andere ogen. Misschien moet ik opnieuw proberen er foto's mee te maken? Of een NELOS-cursus onderwaterfotografie volgen?

Arjan Gunnink (rechts) vertelde over de expeditie naar de Noordpool & Groenland.

Morne Hardenberg toonde zijn film en foto's over haaien in Zuid-Afrika.

De workshop onderwaterfotografie was best interessant.

De workshop liep naadloos over in een uiteenzetting van Dr. Menno Gaastra over wat je als duiker-avonturier in het buitenland kunt oplopen. De spreker had zijn uiteenzetting samengevat als 'Buitenlandse Beestjes'. De geprojecteerde afbeeldingen waren zeker geen appetizer voor de lunch. Ik heb nog nooit zo veel exotische ziektebeelden gezien. Wat ik onthouden heb, is dat onze antibiotica wel werken tegen 'landbeestjes', maar niet echt geschikt zijn om aquatische bacteriën te bestrijden.

Met die niet echt smakelijke beelden op het netvlies gebrand, probeerden we te genieten van onze lichte lunch. Tijdens de pauze vertelde Arjan Gunnink over de expeditie naar de Noordpool & Groenland en over een gezellig ijsduikweekend in Oostenrijk die EWDR georganiseerd heeft. Maar het neusje van de zalm was de presentatie van Morne Hardenberg. Die bevatte fantastische foto's en een film over haaien in Zuid-Afrika. Om je vingers van af te likken. Natuurlijk konden beelden van een spektakel als de 'Sardine run' niet ontbreken. Ik had direct zin om mijn koffers te pakken en deze keer wel te gaan duiken in Zuid-Afrika, maar het getik van de regen op het dak zoog me terug naar de realiteit. Ik was in Nederland en moest terug naar België in een druilerige avond.

Tijdens de urenlange terugweg bespraken mijn zoon en ik de dag. Hij had gegeven wat hij beloofd had. Benieuwd hoe de organisatoren volgend jaar de ingeslagen weg op een even avontuurlijke manier zullen invullen. Bij deze gedachte probeer ik onze auto veilig naar huis te loodsen. ■

PATRICK VAN HOESERLANDE

Duiken in een tank

Buiten een duik in het diepste zwembad van de wereld en een beetje rommelen in een groot vat met water, had ik nog nooit in een overdekte duiktank gedoken. Ik had dus geen idee wat ik kon verwachten, maar dat maakte het des te leuker.

De duiktank in Enschede draagt de naam DiveWorld en is een groot, rond vat van 10 meter diep en 10 meter doorsnede. Het is niet ingegraven maar staat op de grond (hoewel ik vermoed dat er een dikke betonnen sokkel onder ligt). Gelukkig kan je met een karretje je duikmateriaal ophalen en met de lift naar boven brengen. Je moet niet alles via de trap naar boven sleuren. Om je om te kleden is er een ruime kleedruimte met douches. Geen gesukkel met het aankleden, terwijl je halfnaakt aan de weerelementen blootgesteld staat. Je kan zelf het laagje water in je natpak opwarmen onder de douche. Dit hoeft niet, want hier mag je ook met een droogpak duiken. Luxe!

Als ik over de rand kijk, dan valt me direct het zicht op. Wat een helder water. Ik zie drie platformen op verschillende dieptes. Eén platform bevindt zich tegen het wateroppervlak en maakt het te water gaan eenvoudig. Ook ringen, een bootje, ... een haai en een dolfijn. Niet alleen helder, vanaf het springplatform voel ik de temperatuur en het is warm (23°C). Ik besluit om mijn handschoenen in mijn bak te laten. Niet nodig.

Als we alles aan hebben en na de briefing kiezen we het niet zo ruime sop. Het duiken hier houdt het midden tussen open water en zwembad. Een aparte ervaring en een leuk alternatief in de winter.

Nat testen van materiaal

Het thema van deze testdag was 'Vliegen en reizen'. Dit betekent dat het materiaal voornamelijk licht en compact was. Je moet het immers samen met je andere spullen in je valies krijgen en het mag de weegschaal niet doen uitslaan naar 'extra betalen'. Het is dus niet te verwonderen dat er veel plastic in verwerkt zit. Samen met een zuinig design verkrijg je de gewenste eigenschappen.

Samen met de winkeluitbater wandel ik langs de rekken. Hij stelt me voor om een lichte ontspanner, een compacte jacket en een duikcomputer uit te testen. Aangezien hij ook eigenaar van de duiktank is, kan hij zijn klanten een extra service aanbieden. Je mag al het materiaal dat je wenst te kopen eerst even uittesten. Niet zomaar in een ondiep zwembad, maar al op een serieuzere diepte. Toegegeven, het is nog geen 40 m, maar met 10 m 'blauw' waarin je vrij kunt bewegen, kan je toch al een veel beter idee krijgen van de kwaliteiten van het materiaal (nvdr: we vermelden bewust geen merken in dit artikel).

Zo stel ik vast dat de ontspanner inderdaad zeer licht is, maar dat hij vanaf een diepte van 8 m begint te piepen. Het geluid stoort me want voor mij is duiken alleen het horen van het omgevingsgeluid en je eigen ademhaling. Dit piepgeluid hoort daar niet echt bij. Het ademgemak is van goede kwaliteit, maar niet vergelijkbaar met mijn ontspanner. Al bij al een goede reisontspanner, maar zeker geen ding om iedere dag mee te gaan duiken.

Het jacket voldoet helemaal. Licht en zeer comfortabel om te dragen, in welke positie ik mezelf ook bevind. De duikcomputer lijkt op een gewoon uurwerk. Dit betekent een klein schermje, maar alles is duidelijk leesbaar. Alleen het intern lichtje is een beetje zwakjes en amper genoeg voor een goede verlichting. Niets dat een duiklampje niet kan verhelpen. Om te duiken met handschoenen zou ik wel een armbandverlenger moeten aanschaffen.

De mogelijkheid om materiaal te testen in diep water is nog steeds een uitzondering. Het is echter de enige manier om zelf te ervaren of je potentiële aankoop wel aan je vereisten voldoet. Zo vermijd je dat wat goed boven water lijkt een aantal onvolmaaktheden onder water vertoont. Onvolmaaktheden waarvan je het bestaan niet wist en die je duiken minder aangenaam maken.